

РЕШЕНИЕ

№ 2404

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9138** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „МЕРИЛИН 1“ ЕООД със седалище в [населено място], подадена от адв. Г., срещу Решение № 000030-6378/08.07.2022г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане на жалбоподателя за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал.6 от Закона за хазарта (ЗХ) в размер на 25 000 лева.

Жалбоподателят „МЕРИЛИН 1“ ЕООД обжалва решението на изпълнителния директор на НАП изцяло като незаконосъобразно. Сочил, че дейността на дружеството се облага по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и в тази връзка се позовава на чл.30, ал.7 от ЗХ, която изключва събирането на таксата по ал.6. Поради това е поискал възстановяването на платената такса по чл.30, ал.6 от ЗХ, като ответникът незаконосъобразно му е отказал това с оспореното решение. Претендира разноси.

Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите (НАП) в придружително писмо чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е

основателна.

Установени факти:

Дружеството „МЕРИЛИН 1“ ЕООД е подало искане с вх. № 26-М-860/22.10.2021г. за продължаване срока на издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати. По искането е издадено решение № 000030-110 от 06.01.2022г., с което е продължен срока на лиценза на дружеството за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес в [населено място], [улица] 5 години.

Видно от представено по делото платежно нареждане от 07.01.2022г., дружеството е заплатило сумата от 25 000 лв., като за основание на плащането е посочено: „чл. 30, ал.6 от ЗХ“.

С искане от 27.06.2022 г., жалбоподателят е поискал от изпълнителния директор на НАП С. да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв. като недължимо платена. Изложил е съображения за това, че таксата по чл. 30, ал.6 от ЗХ е недължимата на основание ал.7, тъй като дружеството се облага с алтернативен данък по реда на ЗКПО.

С Решение № 000030-6378/08.07.2022 г. изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платената по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000 лв.

Правни изводи:

Оспореното решение е издадено от изпълнителния директор на НАП в рамките на материалната му компетентност по чл. 17, ал.1, т.16 ЗХ.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗХ няма други специални изисквания.

Не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на административния акт.

Решението е издадено обаче при неправилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗХ за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите. Съгласно ал. 6 от същата разпоредба на ЗХ, за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 25 000 лева, когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 50 000 лева, когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 100 000 лева.

В чл. 30, ал. 7 от ЗХ се предвижда облекчен режим на заплащаните такси за издаване/продължаване на лиценза, като е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Цитираната разпоредба е ясна и предвижда, че лицата,

които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, следва да заплащат такса за издаване/продължаване действието на лиценза, в размер определен единствено по Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта. Размерът се определя единствено според броя на игралните места в залата, в която ще се извършва разрешената дейност и не е обвързан със срока на валидност на лиценза, както е предписано в чл. 30, ал. 6 от ЗХ, съответно няма основание да се събира и втора такса по ал. 6.

Разпоредбата на чл. 30, ал. 7 ЗХ от ДВ бр. 69/2020 г., е съществувала със същото съдържание от 01.01.2014 г., като е изменена формулировката и е със същия изказ от 01.01.2015 г., номерирана като чл. 30, ал. 5 ЗХ. Тоест цитираната норма не се явява нова, същата е съществувала преди подаване искането за продължаване срока на лиценза на дружеството - 22.10.2021 г., както и към момента на издаване на решението за издаване на лиценз за организиране на игри с игрални автомати . Хазартните игри с игрални автомати се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, поради което чл. 30, ал. 7 ЗХ, предишна чл. 30, ал. 5 ЗХ изключва дължимостта на таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, която е различна от дължимата по чл. 30, ал. 1 ЗХ. Предвид изложеното разпоредбата на чл. 30, ал. 7 ЗХ изключва дължимостта на таксата по чл. 30 ал.6.

Разноски:

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за внесената държавна такса от 50лв. и платеното адвокатско възнаграждение от 1300 лв., установено с представените договор за правна защита и съдействие, и фактура.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-6378/08.07.2022г. на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на „МЕРИЛИН 1“ ЕООД със седалище в [населено място] сумата от 1350 (хиляда триста и петдесет лева) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: